

DA LI SU ADVENTNI POKRET OSNOVALI MASONI?

Adventni pokret, a posebno nadahnuće i Božje vođstvo preko Elen G. Vajt, izloženi su neviđeno perfidnim napadima svake vrste koji imaju zajednički cilj obaranja njihove validnosti. Takvi napadi uglavnom dolaze iz vjerskih krugova koji negiraju poruke i autentičnost ovog pokreta na prekretnici historije, polovinom 19. vijeka.

Ima čak i adventista, nominalnih članova crkve, koji vjeruju da masoni ne samo što stoje iza protestantskog svijeta i kontrolišu ga, već da je to slučaj i sa adventizmom od njegovog osnivanja nadalje. Za takva dokazivanja koriste se različiti materijali koji se mogu naći na Internetu, uključujući i fotografije iz tog vremena na kojima se vide adventisti – masoni gdje daju određene znake svojstvene tom redu. Zbog spomenika na grobu Vajtovih u Batl Kriku u obliku obeliska, postavljenog na grobu Džejmisa Vajta 1884. godine, Eleninog supruga koji je umro 1881. godine, neki zaključuju da je ona sama bila član reda „Istočne zvijezde“.

Proučavaoci spisa Elen Vajt mogu zapaziti da ona nije bila upoznata sa okultnom simbolikom ni izbliza koliko možemo da znamo mi danas, niti se time posebno bavila. Ona je jednostavno slijedila Božje vođstvo u svom životu i nije izlazila iz tih okvira. Vrlo je vjerovatno da ona nije vidjela ništa loše u tom spomeniku naručenom za grob njenog preminulog supruga, i koji je izvjesno bio uobičajena izvedba u tom vremenu.

U to vrijeme u Americi hrišćanski protestantizam bio je vrlo jak, ali, s druge strane, značajan broj „uglednih“ građana nije doživljavao članstvo u brojnim masonskim ložama kao problem za njihov religiozni život. (Podsjetimo se da je Amerika bila britanska kolonija, a Engleska je vodeća masonska zemlja.) Nesumnjivo masonerija u Americi je morala djelovati prilično usklađeno sa hrišćanskim puritanizmom tog doba.

Pitanje članstva hrišćana u masonskim ložama zapravo je

pokrenuto Božjim providenjem tek na početku posljednje dekade 19. vijeka. Tada je kroz slučaj čovjeka iz Australije po imenu N.D. Folkhed (Faulkhead) Gospod preko Elen Vajt dao opšte smjernice po pitanju članstva hrišćana u masonskim ložama i drugim tajnim društvima.

Iz ovog slučaja, kao i svjedočanstva Elen Vajt zapisanog u djelu „Odabrane poruke“, knjiga 2, Odjeljak 3, „Nesmotrena udruživanja“, mogu se izvući jednostavni zaključci za svakog poštenog istraživača istine.

Čitalac treba da ima na umu da se ovdje ne razmatra pitanje infiltracije ili čak preuzimanja kontrole (prokatoličkih) tajnih društava nad adventističkom crkvom kroz decenije njenog postojanja do danas. Stanje, doktrine i kurs djelovanja crkve ukazuju da je upravo to slučaj. Naša briga i pitanja su vezana za sam Adventni pokret, ili čak ako hoćemo unazad da idemo do pokretanja i razvoja protestantizma i njegovih nosilaca. Nije, dakle, isto preuzimanje i kontrola različitih protestantskih crkava i (zlonamjerno ili glupo) stavljanje reformatora i bogonadahnutih ljudi, koji su mogli imati manje ili više problematično iskustvo prije svog obraćenja, u istu matricu.

Osim toga, mi moramo razdvojiti one koji teže za istinom, otkuda god oni dolazili, pa i kao članovi tajnih društava, od svjesnih infiltratora i manipulanata po zadatku. Član tajnog društva, bez obzira na njegov rang, je grešnik kao svi ostali, kojem je potrebna spoznaja istine i pokajanje pred Bogom, ukoliko nije svjesno prešao granicu bez povratka.

Sa ovim smjernicama na umu, možemo natrag u istoriju adventizma.

N.D. Folkhed i ubjedljivo svjedočanstvo

Priča o N.D. Folkhedu iz Australije je priča o čovjeku čiji život je promijenjen ličnom porukom koju je primio od Boga. To je priča koju je on ispričao i prepričavao, i njegovo ime se koristi uz njegov pismeni pristanak. Izveštaj koji slijedi u nastavku je sačinjen iz zapisa g-dina Folkheda, V.K. Vajta, Dž.B. Stara i g-đe Elen G. Vajt,

izvučenih kako iz njene korespondencije tako i unosa u dnevniku u vrijeme tog događaja. {MFSS 1.1}

U ranom periodu adventističkog djela u Australiji, g-din Folkhed je čuo i prihvatio istinu o poruci tri anđela. On je bio visok, oštrouman, sposoban i energičan poslovni čovjek, genijalan i liberalan u svojoj naravi. Bio je poštovan među svojim kolegama i voljen od svoje žene i dvoje djece. U to vrijeme on je također bio istaknuti član masonskog reda. Kad je g-din Folkhed postao adventista sedmog dana on nije istupio iz nekoliko tajnih organizacija u koje je bio učlanjen, već vremenom postajao sve više obuzet njihovim aktivnostima. Nabrajajući svoje veze sa ložom, on konstatuje: „Bio sam zapovjednik Majstorske masonske lože [plave lože]; drugo, bio sam prvi starješina Svetog kraljevstva Kanade; treće, bio sam upravitelj Vitezova Templara, pored mnogih drugih manjih loža (ukupno pet), Dobrih Templara, Rehabita, Slobodne braće, itd.“ {MFSS 1.2}

Prepoznavši neobične sposobnosti g-dina Folkheda, on je ubrzo zaposlen kao blagajnik adventističke izdavačke kuće „Eho“ u Melburnu, Australija (Echo Publishing Company). Ispočetka je služio dobro, ali kako je vrijeme prolazilo postajao je sve više i više uključen u rad lože, a njegovo zanimanje u Božjem djelu počelo da opada. {MFSS 1.3}

Upravo u to vrijeme g-đa Elen G. Vajt, u odgovoru na poziv Generalne konferencije, posjetila je Australiju, stigavši tamo u decembru 1891. godine. Dok je bila na brodu, na putu za Australiju, nekoliko dana prije njenog dolaska, u vrijeme zasjedanja Australijske konferencije, u opsežnim vizijama otvorilo joj se puno toga vezano za djelo u ovom novom polju rada. Te vizije uključile su i lična iskustva nekih radnika. {MFSS 1.4}

Jedan od istaknutih slučajeva otkrivenih g-đi Vajt bio je g-din Folkhed i njegov opasni položaj. Koliko je bila u stanju, ona je marljivo ispisala ono što joj je bilo pokazano u pogledu njegovog iskustva u uredu i sa ložom. To je bio dokument na pedeset stranica. Kad je namjeravala da mu ga pošalje, bila je, kako sama kaže, spriječena da to učini: „Kad sam kovertirala pismo spremno za slanje, činilo se kao da mi neki glas govori: ‘Ne još, ne još. Neće

ga primiti.” {MFSS 1.5}

Premda je nekoliko puta osjećala da mora poslati poruku g-dinu Folkhedu i njegovoj ženi, svaki put je bila zadržana, i rekla je svom daktilografu, g-đici Emili Kempbel, da ne šalje pismo dok joj sama g-đa Vajt ne naloži da to uradi. {MFSS 1.6}

Božanski zadržana punih dvanaest mjeseci, g-đa Vajt nije nikom ništa rekla osim g-đici Kempbel o njenom gledištu o ovom pitanju, ali je zadržala duboko zanimanje za duhovno blagostanje g-dina Folkheda. Njegove kolege u izdavačkoj kući bili su vrlo zabrinuti kad su vremenom zapazili njegov rastući interes za rad u loži i opadanje duhovnosti i smanjenu brigu za interese djela Božjeg. Oni su ga molili i podsticali da razmotri opasnost svog pravca djelovanja, ističući da ne samo što gubi vrijeme, već ne može ni služiti dva gospodara. „Ali,“ kako navodi g-din Folkhed, „moje srce bilo je ispunjeno tim stvarima. U stvari, mislio sam više o njima nego o ičemu drugom.“ {MFSS 1.7}

Prkosno je dočekivao te apele, smjelo konstatujući da neće napustiti svoju vezu sa Slobodnim zidarima, šta god Star ili Vajt ili neki drugi propovjednik kazali. On je znao na čemu je, i nije htio da ga oni uče. Onima koji su bili zaduženi za djelo postalo je jasno da ukoliko se nešto značajno ne promijeni u njegovom stanovištu, uskoro će morati biti zamoljen da potraži drugi posao. {MFSS 2.1}

Pišući o ovom iskustvu, g-đa Vajt kaže: „Niko mu nije mogao prići u pogledu Slobodnog zidarstva. Sve više se vezao u zamke neprijatelja. Jedino što smo mogli vidjeti da se može učiniti je da ga prepustimo samom sebi.“ Njegovo stanje joj je pokazano da je „nalik onom kad čovjek izgubi ravnotežu i pada u provaliju.“ {MFSS 2.2}

Tako je stvar išla dalje sedmicama i mjesecima da je sestra Vajt zadržala poruke za njega i mislila u nekoliko navrata da ih pošalje, ali svaki put je bila zadržana. {MFSS 2.3}

U decembru 1892. godine, brat Stokton, jedan od prvih adventističkih vjernika u Australiji, razgovarao je sa g-dinom Folkhedom, i ne uspjevši da dosegne do njegovog srca, spontano ga upitao šta bi učinio kad bi sestra Vajt imala svjedočanstvo za njega u pogledu njegove veze sa ložom. Na to je on smjelo uzvratilo:

„Vrlo dobro; moralo bi to biti veoma moćno izlaganje koje bi me natjeralo da vjerujem da je Gospod dao njoj poruku za mene.“
{MFSS 2.4}

Naravno, niko nije bio svjestan da je cijela stvar bila otvorena pred njom u viziji godinu dana ranije. {MFSS 2.5}

U pogledu njegovog opšteg stava u to vrijeme prema Svjedočanstvima g-đe Vajt, g-din Folkhed bilježi: {MFSS 2.6}

„Imao sam veliko poštovanje prema sestri Vajt, ali što se tiče njenih Svjedočanstava, nijesam tome pridavao neki značaj. Uživao sam u njenim posjetama i da slušam kako govori, ali kad bi došlo do njenog davanja Svjedočanstava, kako se tvrdilo da je činila i radila sve vrijeme, bio sam malo skeptičan.“ {MFSS 2.7}

Ubrzo nakon ovog, u subotu večer, 10. decembra, g-din Folkhed je sanjao da je Gospod otkrio njegov slučaj sestri Vajt, i da ona ima poruku za njega. Ovo ga je, uz njegov prkosan odgovor bratu Stoktonu vezano za njegov stav prema poruci preko sestre Vajt, navelo da ozbiljnije razmisli o mogućnosti da ona ipak ima poruku za njega. Bilo je očito da je Duh Gospodnji radio na njegovom srcu. {MFSS 2.8}

U vrijeme ovog sna g-đa Vajt je bila u Balaratu, na putu iz Adelejda, ali u ponedjeljak, 12. decembra, vratila se u Melburn, nakon tromjesečnog odsustva, i sledećeg dana prisustvovala završnim zadacima prvog semestra australijske Biblijske škole. Ovaj skup, ispunivši to jutro, bio je dobro posjećen od naših radnika, adventističkih porodica iz okruženja i studentske grupe. Popodne je sazvan sastanak odbora da se razmotre planovi za sledeći semestar, kao i širi planovi za školu koja bi se osnovala u zemlji. {MFSS 2.9}

G-din Folkhed, kao član odbora, prisustvovao je popodnevnom sastanku savjeta. Malo posle 16 sati sastanak odbora je završen i predsjednik, V.K. Vajt, istupio je pred brata Folkheda i kazao mu da g-đa Vajt želi da ga vidi prije nego što ode. Kako je to uradio, san iz subotnje noći da sestra Vajt ima poruku za njega nametnuo se njegovom umu. {MFSS 3.1}

Sestra Vajt, koja je odmarala u svojoj sobi, srdačno je pozdravila brata Folkheda, i nakon toga on je bio podstaknut da upita:

„Imate li nešto za mene, sestro Vajt?“ {MFSS 3.2}

Odgovorila je kako je breme njegovog slučaja bilo na njenom umu, i da ima poruku od Gospoda za njega i njegovu ženu, koju je željela da čuju. Pozvala ga je na sastanak u bliskoj budućnosti, gdje bi mu izložila poruku. Na to je brat Folkhed žudno zatražio: „Zar mi je ne možete predati sada?“ {MFSS 3.3}

Iako se sestra Vajt upravo oporavljala od duge bolesti i bila umorna od puta dan ranije i svog rada tog jutra, ona je pristala. Krenula je ka polici, otvorila fioku i izvadila pak kucanih stranica. Zatim se namjestila u udobnoj stolici. Kazala je bratu Folkhedu da se nekoliko puta spremala da pošalje te papire sa važnom porukom za njega, ali svaki put joj je Duh Gospodnji zabranio da tako postupi, jer je bila upućena da nije sasvim došlo vrijeme da je on prihvati. {MFSS 3.4}

Sestra Vajt je zatim čitala i govorila. Jedan dio od pedeset stranica koji je čitan te večeri bio je uopšten i ticao se rada izdavačke kuće „Eho“ od njenog početka, kao i iskustva zaposlenih radnika. Glavni dio bavio se naročito iskustvom g-dina Folkheda i njegovom vezom ne samo sa djelom u uredu već takođe i njegovim članstvom u masonskoj loži. {MFSS 3.5}

Ona je istakla da je njegova veza sa Slobodnim zidarstvom zaokupila njegovo vrijeme i otupila njegovu duhovnu percepciju. Čitala mu je o njegovim naporima da zadrži visoka načela, često formulišući svoju poruku na masonskom jeziku. Dok je opisivala neke od sastanaka tajnog reda, ispričala mu je kako ga je vidjela da sjedi u dvorani lože, o njegovim razgovorima sa tim ljudima, i onome što je nastojao da poduzme sa svojim kolegama. Ona je jasno opisala njegov rastući interes u radu tih organizacija i opadanje zanimanja za djelo Božje. Kazala je da je vidjela u viziji kako ubacuje male kovanice iz svog novčanika u korpu za subotnji dar a veće kovanice u kase lože. Čula je kako ga oslovljavaju sa „prečasnog gospodar“ [worshipful master]. Čitala je o prizorima pijanki koje su se događale posebno kad bi g-din Folkhed otišao. {MFSS 3.6}

„Pomislio sam da se ovo opasno primaklo,“ pisao je on kasnije, „kad je počela da mi govori o onome što sam radio u ložama.“

{MFSS 3.7}

Posebno je bio impresioniran kad je ona upotrijebila tajne termine koji se koriste na sastancima lože. Zatim je g-đa Vajt ozbiljnije govorila o tome kako njegova veza sa Slobodnim zidarstvom dovodi u opasnost njegovo iskustvo kao hrišćanina, ujarmljujući vjernike sa nevjernicima, i upozorila ga da ukoliko ne prekine svaku vezu koja ga spaja sa tim društvima, izgubiće svoju dušu. Ponovila mu je riječi koje je izgovorio njen vodič [anđeo pratilac] u pogledu tih udruženja, i učinivši određeni pokret na koji je naveo njen vodič, rekla: „Ne mogu pričati o svemu što mi je dato.“ {MFSS 3.8}

G-din Folkhed je iznenađeno zastao i prebljedio. Prekinuo je sestru Vajt pitanjem: „Znate li šta ste učinili?“ {MFSS 4.1}

Na ovo je ona odgovorila da nije svjesna da je učinila išta neobično. Ali g-din Folkhed joj je uzbuđeno kazao da je upravo načinila tajni znak poznat samo masonima. {MFSS 4.2}

Nastavili su razgovor. Ona je opet načinila izvjesni pokret za koji je kasnije izjavila: „Moj anđeo pratilac je učinio to preko mene.“ {MFSS 4.3}

Još jednom je smrtno bljedilo oblilo njegovo lice. Po drugi put ona je načinila tajni znak, ali ovog puta bio je to jedan poznat samo najvišem redu masona, koji je upravo bio naučio nekoliko dana ranije. U stvari, samo šest ljudi u cijeloj Australiji je znalo za taj osobiti znak. Ovaj tajni znak koji je dala g-đa Vajt nijedna žena nije mogla znati, jer je držan u najstrožoj tajnosti a loža je čuvana i iznutra i spolja od stranaca. {MFSS 4.4}

„To je zaista unijelo strah od Boga u moje srce,“ komentarisao je kasnije g-din Folkhed, „kad sam vidio kako Bog radi kroz vas da me zadrži od tih stvari.“ {MFSS 4.5}

Govoreći dalje o svojoj reakciji, on je kazao: „Ovo me je ubjedilo da je njeno svjedočanstvo od Boga. Uvjeravam vas da je ovo učinilo da se osjećam vrlo čudno. Ali, kao što je sestra Vajt rekla, Duh Gospodnji se spustio na mene i preuzeo me. Ona je nastavila govoriti i čitati kao da se ništa nije dogodilo, ali primijetio sam kako joj se lice ozarilo kad sam je opet prekinuo i kazao joj za znak. Izgledala je iznenađeno da mi je dala takav znak. Odmah

mi je bljesnula kroz um izjava koju sam dao bratu Stoktonu da bi to moralo biti silno jako prije nego bih povjerovao da ona ima poruku za mene od Gospoda.“ {MFSS 4.6}

V.K. Vajt, znajući da je njegova majka fizički slaba, a pošto nije bio dobro upućen u ono šta je bilo otkriveno njegovoj majci u pogledu ovog slučaja, bio je zabrinut pošto su sati prolazili a razgovor je i dalje trajao. Konačno, poslao je g-đicu Mej Voling, nećakinju i paziteljku g-đe Vajt, sa zadatkom da okonča ovaj sastanak, ali sestra Vajt je rekla da ih ne smije prekidati, „jer u pitanju je duša.“ Zatim je malo kasnije sam V.K. Vajt ušao da protestuje protiv ovog oduženog razgovora, ali sestra Vajt je rekla: „Naložila sam mu da nas ne uznemirava.“ Gospod je ukrijepio i dao joj snagu za ovaj zadatak. {MFSS 4.7}

Što se tiče brata Folkheda, „bilo je to pitanje života ili smrti,“ komentarisala je g-đa Vajt dok je prepričavala priču u pismu koje mu je slala nekoliko godina kasnije. „U toj prostoriji su bili dobri i zli anđeli koji su se borili za vlast nad tvojim umom. Ova intenzivna borba nastavila se od jednog do dva sata. Zatim sam vidjela kako jedan anđeo Božji položio ruku na tvoje rame i lice ti je zablistalo slavom Božjom. Tvoje usne su jedva izgovarale riječi, ali si rekao: ‘Prekidam od ove noći moju vezu sa Slobodnim zidarima, premda to izgleda kao strašna borba.’ Sa očima podignutim ka nebu, kazao si: ‘O Gospode, bezrezervno se predajem Tebi. Odvraćam se od iskušenja da postignem najveći položaj u redu Slobodnog zidarstva. Pokoravam se Tebi, da postanem istinski hrišćanin.’“ {MFSS 4.8}

Sada je bilo prošlo više od tri sata. Suze su bile u očima g-dina Folkheda dok je odgovarao Elen Vajt: „Prihvatam svaku riječ. Sve mi to pripada. Prihvatam svjetlost koju mi je Gospod poslao preko vas. Djelovaću u skladu s tim. Ja sam član pet loža; tri druge lože su pod mojom kontrolom; ja obavljam sav njihov posao. Sada neću više prisustvovati njihovim sastancima, i prekinuću svoje poslovne odnose sa njima čim prije je moguće.“ {MFSS 4.9}

Zatim, dok je razmišljao kako je sestra Vajt zadržavala poruku mnogo mjeseci, rekao joj je: „Tako mi je drago što mi nijeste poslali to svjedočanstvo, jer mi tada ne bi pomoglo. Vaše lično čitanje

ukora dotaklo je moje srce. Duh Gospodnji mi je govorio kroz vas, i prihvatio sam svaku riječ koju ste uputili naročito meni, i da je opšta stvar takođe primjenljiva na mene. Sve to se odnosilo na mene. Ono što ste napisali u pogledu moje veze sa Slobodnim zidarima, prihvatam... Upravo sam bio zauzeo najveći položaj u Slobodnom zidarstvu, ali prekinuću sasvim moje veze sa njima... Trebaće mi devet mjeseci da završim svoje poslovne odnose sa tri lože pod mojom kontrolom.“ {MFSS 5.1}

Kad je g-din Folkhed kasnije pričao ovu priču svojim prijateljima i djeci, on je istakao da sestra Vajt nije vršila nikakav napad na masonsku ložu. To nije bio njen zadatak. Da je tako učinila, on ne bi primio poruku. Svjedočanstvo upućeno njemu prvenstveno je ukazivalo na to da hrišćanin ne može služiti dva gospodara. {MFSS 5.2}

Bilo je kasno kad je g-din Folkhed otišao. Uzeo je taksi do stanice i dok je putovao uz ulicu Kolins prošao je pored dvorane lože. Iznenada mu je palo na pamet da je trebao prisustvovati jednom važnom sastanku lože baš te večeri. Dok se približavao stanici, spazio je kako kreće voz za Preston, što je značilo da će morati pješaćiti šest i po kilometara do kuće. Izabrao je jedan neprometni put kako bi imao vremena za razmišljanje. Veoma je uživao u šetnji, jer je doživio novo iskustvo. {MFSS 5.3}

On je toliko želio da sretne starješinu Danijelsa, starješinu Stara i starješinu Vajta i ispriča im kako je sada novi čovjek i koliko se slobodno i srećno osjeća u svojoj odluci da prekine vezu sa tajnim društvima. Činilo mu se da je zbacio tonu tereta sa svojih ramena. Nadahnjivala ga je misao da je Bog koji vlada univerzom i usmjerava planete vidio njegovu opasnost i poslao poruku baš za njega! {MFSS 5.4}

Sledeće jutro zateklo je g-dina Folkheda u izdavačkoj kući. Riječ se brzo širila u grupi radnika o njegovom iskustvu prethodne noći. Iznova je prepričavao ljudima kako je Bog poslao poruku da ga zaustavi na kursu akcije koja bi ga odvela u propast. {MFSS 5.5}

Prvi zadatak mu je bio da pozove svog pomoćnika i izdiktira mu svoju ostavku u raznim ložama. Zatim je došao A.G. Danijels,

predsjednik konferencije, i g-din Folkhed mu je pričao o svom iskustvu. Dok su njih dvojica razgovarali, sekretar mu je uručio pisma o ostavci na potpisivanje. On ih je potpisao i kovertirao, i zatim predao starješini Danijelsu da ih pošalje. Pričajući o tome, g-din Folkhed kaže: „Kako su mu oči zasijale od zadovoljstva što je Gospod napokon postigao svoj cilj, i što su mu molitve uslišene.“ {MFSS 5.6}

Ali ubrzo nakon što je predao pisma starješini Danijelsu obuzeo ga je osjećaj nepovjerenja i misao da je trebalo da sam pošalje pisma. Zatim je odmah zahvalio Gospodu za ono što je učinio, jer je osjećao da ne bi mogao povjeriti samom sebi slanje pisama. {MFSS 5.7}

U četvrtak je g-din Folkhed, zajedno sa svojom ženom, imao drugi razgovor sa g-đom Vajt. Dvadeset osam novih stranica pročitano je oboma i oni su to sve prihvatili. {MFSS 5.8}

„Želim da znate,“ rekao je g-đi Vajt, „kako gledam na ovu stvar. Smatram se veoma počastvovanim od Gospoda. On je našao za shodno da me pomene, i nijesam obeshrabren već ohrabren. Slijediću svjetlost koja mi je data od Gospoda.“ {MFSS 5.9}

Bitka nije bila sasvim dobijena, jer kad su poslata pisma sa ostavkama njegovi masonski prijatelji uložili su odlučne napore da ga zadrže u svojim društvima. Ali on je zauzeo čvrst stav pri kojem je ostao. Povremeno su njegove kolege strepili za njega, ali na kraju je pobijedio. Govoreći o ovoj borbi dok se odvijala, g-din Folkhed je iznova uvjerljivo objavio: {MFSS 6.1}

„Braćo, neću se predati u ovoj borbi. Nijesam očekivao da će biti tako teška. Mislio sam da mogu lako prekinuti moju vezu, ali otkrio sam da je veća borba da raskinem okove nego što sam predviđao, ali Gospod me veoma počastvovao govoreći mi preko sestre Vajt. On je izložio moj slučaj pred njom, i pozvao me po imenu, a ja sam slijedio uputstva od Gospoda. Oh, Gospod je urezao moje ime na dlanovima svojih šaka.“ {MFSS 6.2}

U vrijeme kad je zadobijena potpuna pobjeda, i sa istekom njegovog mandata kao službenika u nekoliko loža, g-din Folkhed je bio u stanju napisati g-đi Vajt i njenom sinu pobjedonosnu melodiju: {MFSS 6.3}

„Dragi brate i sestro Vajt, veliko mi je zadovoljstvo što vam mogu kazati da je moj mandat u uredu kao zapovjednika masonske lože istekao prošlog mjeseca. Osjećam zahvalnost Bogu za to. Tako sam mu zahvalan što mi je poslao upozorenje da idem pogrešnim putem. Hvalim ga za Njegovu dobrotu i ljubav koju je pokazao prema meni, pozvavši me između ljudi. Sada mogu vrlo jasno vidjeti da bi nastavljanje sa njima dovelo do mog pada, pošto moram priznati da je moje zanimanje za istinu počelo da se hladi. Ali hvala Bogu, On mi nije dopustio da nastavim sa njima ne davši mi upozorenje preko svog sluga. Ne mogu mu izraziti svoju zahvalnost za to. {MFSS 6.4}

Mogu hvaliti Boga svom svojom moći, i zatim mogu izraziti svoju zahvalnost Njemu za ljubav koju mi je pokazao. – N.D. Folkhed. (Melburn, Australija, 18. septembra 1893.)“ {MFSS 6.5}

Koliko je sada bio drugačiji njegov odnos prema Svjedočanstvima i prema djelu Božjem. Sa obnovom njegove prve ljubavi i zanimanja za djelo Božje, planovi za njegovo razrješenje iz službe su otpali, i on je nastavio da radi mnogo godina kao lojalan službenik izdavačke kuće, posvećujući svoje vrijeme i snagu i život širenju poruke za ove poslednje dane. {MFSS 6.6}

Kad bi mu se ukazala prilika u godinama koje su slijedile, on je često upozoravao mlade adventiste, ukazujući da su „ova društva zamke za naše mlade ljude koji teže da uđu u društvo i povežu se sa vodećim građanima, što se ne može sasvim ostvariti osim kroz ta društva. Znam u svom vlastitom slučaju da me je to odvelo u društvo guvernera i premijera i drugih visokih ličnosti iz raznih država, a zatim su uslijedili pozivi da dođem i posjetim ih u njihovim ložama i prisustvujem balovima i zabavama. Dobar broj od njih su mi vrlo blizu, i svaki put kad ih vidim, podsjetite me na zamke i način na koji Sotona radi da se dočepa onih koji pokušavaju živjeti vjeran i poslušan život svom Tvorcu.“ {MFSS 6.7}

U svjedočanstvu koje je g-đa Vajt pročitala g-dinu Folkhedu zabilježen je savjet i uputstvo opšte primjene vezano za odnos hrišćana prema organizacijama ovog svijeta. Ono je izabrano za objavljivanje i u to vrijeme izdato u Australiji, a kasnije i u Sjedinje-

nim Državama u pamfletu pod nazivom „Mogu li hrišćani biti članovi tajnih društava?“ {MFSS 6.8}

To što je Gospod tako određeno govorio članu zajednice adventista sedmog dana, ukazujući na opasnosti na takav upečatljiv način da je čovjek koji se nalazio u naizgled beznadežnoj situaciji spasen, unijelo je veliko povjerenje među svim vjernicima u Australiji. Kroz ovo iskustvo oni su se podsjetili da su svojim očima vidjeli ispunjenje obećanja iz Otkrivenja 12:17 i 19:10, da će se Duh proroštva pokazati u Ostatku. To je tada podsjetilo naše vjernike, kao što podsjeća i nas danas, koliko je privilegovan Božji narod.“ – „Pregled i Glasnik“, 31. marta 1955. {MFSS 7.1}

Ellen G. White Estate {MFSS 7.2}

Silver Spring, Maryland {MFSS 7.3}

Elen G. Vajt

ODABRANE PORUKE

Knjiga 2

Odjeljak 3: Nesmotrena udruživanja

Uvod

U ranoj fazi svog putovanja u Australiju (1891-1900), Elen Vajt je pozvana da uputi savjet jednom istaknutom radniku u adventističkoj izdavačkoj kući koji je postao duboko upleten u aktivnosti masonske lože. Savjet koji je izložila ovom bratu naveo ga je da prekine svoje veze sa ložom uprkos činjenici da je bio postigao najveći stepen časti u organizaciji. {2SM 120.1}

Bez osuđivanja, g-đa Vajt je istakla da hrišćanin ne može služiti dva gospodara, ili biti pokoran dvojici autoriteta. Taj čovjek koji je postao toliko obuzet aktivnostima lože da je njegov crkveni posao bio veoma zanemaren, prepoznao je jednostavnu istinu u savjetima Elen Vajt, a njegovo povjerenje u poruku potvrđeno je tako što je g-đa Vajt dala tajni znak – nepoznat joj odranije – koji se koristio samo među članovima lože. On je odmah napustio svoje članstvo u loži, premda je bio čvrsto riješen da ništa ne može poljuljati njegovo povjerenje u bratinsku organizaciju ili ga navesti da prekine s tim. Vraćajući se na svoje iskustvo u kasnim godinama, on je posvjedočio da je poruka Duha proroštva potpuno promijenila njegov život. {2SM 120.2}

U to vrijeme i s tim u vezi, g-đa Vajt je iscrpno pisala vezano za odnos adventista sedmog dana sa takvim organizacijama. To je publikovano pod naslovom „Mogu li hrišćani biti članovi tajnih organizacija?“ U formi pamfleta, materijal je bio u širokom opticaju u Australiji i Sjedinjenim Državama, ali kasnije se dugo vremena nije štampao. Taj pamflet u cjelini je prenesen ovdje. {2SM 120.3}

Mogu li hrišćani biti članovi tajnih društava?

[Reprint iz pamfleta pod istim naslovom objavljenog 1893.]

„Ne budite u istom jarmu s nevjernicima. Jer šta imaju zajedničko pravednost i bezakonje? Ili šta imaju zajedničko svjetlost i tama? Nadalje, u čemu se slažu Hristos i Belijal? Ili šta je zajedničko pobožnom i nepobožnom? I kako se hram Božji slaže s idolima? Jer vi ste hram živog Boga, kao što je Bog rekao: ‘Useliću se u njih, i hodiću među njima, i biću njihov Bog, a oni će biti moj narod.’ ‘Zato izađite između njih i odvojte se’, govori Gospod, ‘i ne dotičite se nečistote i ja ću vas primiti.’ ‘I biću vam otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri’, govori Gospod Svemoćni.“ (2. Korinćanima 6:14-18) {2SM 121.1}

Gospodnji nalog „Ne budite u istom jarmu s nevjernicima“ (2. Korinćanima 6:4), ne odnosi se samo na brak hrišćana sa bezbožnicima, već na sve saveze u kojima stranke ulaze u intimno druženje, i u kojima postoji potreba za skladom u duhu i akciji. Gospod je dao posebno uputstvo Izraelu da se drži dalje od idolatrije. Oni nijesu smjeli ulaziti u mješovite brakove sa neznabošcima niti praviti saveze sa njima: „Čuvaj se da ne sklopiš savez sa stanovnicima zemlje u koju ideš, da to ne bude zamka među vama. Nego srušite njihove oltare i oborite njihove obredne stubove i posjecite njihova obredna debla. Ne klanjaj se drugom bogu, jer je Gospod, čije ime je Revnitelj, revnosni Bog.“ (2. Mojsijeva 34:12-14) {2SM 121.2}

„Jer ti si svet narod pred Gospodom, svojim Bogom. Tebe je Gospod, tvoj Bog, izabrao između svih naroda na zemlji da budeš njegov narod, njegovo dragocjeno vlasništvo. Gospod vam nije pokazao naklonost niti vas je izabrao zato što ste bili najveći od svih naroda, jer ste vi zapravo bili najmanji od svih naroda. Gospod vas je izabrao zato što vas voli i zato što se drži zakletve kojom se zakleo vašim praočevima... I zato znaj da je Gospod, tvoj Bog, Bog istiniti, vjeran Bog koji čuva savez i pokazuje milost i hiljaditom naraštaju onih koji ga vole i drže njegove zapovijesti.“ (5. Mojsijeva 7:6-9) {2SM 122.1}

I opet Gospod objavljuje preko proroka Isaije:

„Udružujte se, narodi, ali bićete satrti. Slušajte, svi vi iz dalekih

krajeva zemaljskih! Opašite se, ali bićete satrti! Opašite se, ali bićete satrti! Dogovarajte se, ali dogovor će vam propasti! Recite nešto, ali se to neće ostvariti, jer je Bog s nama! Jer ovako mi je rekao Gospod kad me je uhvatio svojom snažnom rukom da bi me odvratio da ne idem putem kojim ovaj narod ide: Ne govorite: 'Pridružimo se zavjeri!' kad god ovaj narod kaže: 'Kujmo zavjeru!' Ne bojte se onoga čega se oni boje i nemojte drhtati pred tim. Gospod nad vojskama – on jedini neka vam bude svet, njega se bojte i pred njim drhtite.“ (Isaija 8:9-13) {2SM 122.3}

Ima onih koji se pitaju da li je ispravno za hrišćane da pripadaju Slobodnim zidarima i drugim tajnim društvima. Neka svi takvi razmotre pisma koja su upravo navedena. Ako smo uopšte hrišćani, mi moramo biti hrišćani svugdje, i moramo obratiti pažnju na savjet koji je dat da nas načini hrišćanima prema standardu Božje Riječi. {2SM 122.4}

Saradnja sa božanskim posrednicima

Narod Božji na zemlji su ljudski posrednici koji treba da sarađuju sa božanskim posrednicima za spasenje ljudi. Dušama koje su mu se pridružile, Hrist kaže: „Vi ste jedno sa mnom, saradnici Božji“ (1. Korinćanima 3:9). Bog je veliki i nevidljivi djelatnik; čovjek je ponizni i vidljivi posrednik, i samo u saradnji sa božanskim posrednicima on može činiti išta dobro. Samo kad je um prosvjetljen Svetim Duhom ljudi raspoznaju božansko posredništvo. Iz tog razloga Sotona stalno nastoji da odvrati umove sa božanskog na ljudsko, da čovjek ne bi sarađivao sa Nebom. On usmjerava pažnju na ljudske izume, navodeći ljude da vjeruju čovjeku, da načine tijelo svojom mišicom, kako se njihova vjera ne bi oslanjala na Boga. {2SM 123.1}

„Okolo je svjetiljka tijela. Ako ti je, dakle, oko dobro, cijelo tijelo će ti biti puno svjetlosti. Ali, ako ti je oko rđavo, cijelo tijelo će ti biti puno tame. Ako je, dakle, svjetlost koja je u tebi tama, kolika će to biti tama!“ (Matej 6:22,23) {2SM 123.2}

A kad naša svjetlost postane tama, kako ćemo biti svjetlost svijetu? {2SM 123.3}

Rad na našem ličnom spasenju takođe zavisi o našoj saradnji

sa božanskim posrednicima. Bog je utisnuo u nas moralne snage i religijsku prijemčivost. On je dao svog Sina kao pomirnicu za naše grijehе, kako bi se mi mogli pomiriti sa Bogom. Isus je živio životom samoodricanja i žrtve, kako bi mi mogli slijediti Njegov primjer. On je dao Svetog Duha umjesto Hrista na svakom mjestu gdje je pomoć potrebna. On upošljava nebeska duhovna bića da donesu božansku silu da se kombinuje sa našim ljudskim naporima. Ali mi moramo prihvatiti dar Božji, moramo se pokajati i vjerovati u Hrista. Mi moramo stražiti, moramo moliti, moramo se pokoravati Božjim zahtjevima. Mi moramo upražnjavati samoodricanje i samopožrtvovanje Hrista radi. Moramo rasti u Hristu putem stalne veze sa Njim. Šta god odvrća um od Boga na povjerenje u čovjeka, ili usaglašavanje sa ljudskim standardima, spriječiće našu saradnju sa Bogom na poslu našeg vlastitog spasenja. Stoga je Bog zabranio svom narodu da formira bilo kakve saveze sa neznabošcima, „da ne budu zamka među vama“ (2. Mojsijeva 34:12). On je rekao: „Jer bi oni odvrtili tvog sina od mene, pa bi on služio drugim bogovima“ (5. Mojsijeva 7:4). A ovo isto načelo je primjenljivo na udruživanja hrišćana sa bezbožnima. {2SM 123.4}

U saveznom odnosu

Kad smo prihvatili Hrista kao našeg Iskupitelja, mi smo prihvatili uslov postajanja saradnika sa Bogom. Načinili smo savez sa Njim da budemo u cjelosti za Gospoda; kao vjerni upravitelji blagodati Hristove, da radimo na izgradnji Njegovog carstva u svijetu. Svaki Hristov sledbenik je obavezan da posveti sve svoje snage uma i duše i tijela Onome koji je platio otkupninu za naše duše. Obavezali smo se kao vojnici, da stupimo u aktivnu službu, da izdržimo iskušenja, sramotu, prekora, da se borimo u borbi vjere, slijedeći Vođu našeg spasenja. {2SM 124.1}

U vašoj vezi sa svjetskim društvima da li držite vaš savez sa Bogom? Da li ova udruženja teže da usmjere vaš um ili umove drugih Bogu, ili vam odvrćaju zanimanje i pažnju od Njega? Da li ona jačaju vašu vezu sa božanskim posrednicima, ili skreću vaš um na ljudsko umjesto na božansko? {2SM 124.2}

Služite li Bogu, odajte li mu čast i veličate Ga, ili Ga obeščašćujete i grijешite protiv Njega? Sabirate li sa Hristom ili rasipate okolo? Svaka misao i plan i revno zanimanje posvećeno tim organizacijama otkupljeni su dragocjenom krvlju Hristovom; ali vršite li mu službu kad se ujedinjujete sa ateistima i nevjernicima, ljudima koji profanišu ime Božje, pijancima, privrženicima duvanu? {2SM 124.3}

Dok u tim društvima može biti puno toga što izgleda kao dobro, postoji, smiješano s ovim, vrlo mnogo onog što neutrališe dobro, i čini ova udruženja štetnim po interese duše. Mi imamo drugi život osim onog koji izdržavamo zemaljskom hranom. „Čovjek ne živi samo od hljeba, nego i od svake objave koja izlazi iz Božjih usta“ (Matej 4:4). „Ako ne jedete tijelo Sina čovečijeg i ne pijete njegovu krv, nemate života u sebi“ (Jovan 6:53). Isus je rekao: „Ko se hrani mojim telom i pije moju krv, ima vječni život, i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan“ (Jovan 6:54). Naša tijela se izgrađuju od onog što jedemo i pijemo. I kao što je u prirodnom, tako je i u duhovnom domaćinstvu; ono čime se bave naši umovi održava duhovnu prirodu. Naš Spasitelj je rekao: „Duh je taj koji daje život, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio Duh su i život su“ (Jovan 6:63). Duhovni život se mora održavati zajednicom sa Hristom kroz Njegovu Riječ. Um se mora baviti, srce se mora ispuniti njome. Riječ Božja kad se položi u srcu i gaji i sluša u svetinji, kroz silu blagodati Hristove može čovjeka učiniti pravim, i čuvati ga pravim; ali svaki ljudski uticaj, svaki zemaljski izum, nemoćan je da dâ snagu i mudrost čovjeku. On ne može obuzdati strast, ili popraviti izopačenost karaktera. Ukoliko istina Božja ne kontroliše srce, savjest će se izvitoperiti. Ali u tim svjetskim društvima um se odvraća od Riječi Božje. Ljudi se ne navode da je učine predmetom proučavanja i vodiljom života. {2SM 124.4}

Da li je Bog počastvovan?

Pitam vas koji nalazite zadovoljstvo u tim društvima, koji volite okupljanja gdje se prepuštate dosjetkama i humoru, zabavi i gozbama: Vodite li Isusa sa vama? Nastojite li da spasete duše svojih kompanjona? Da li je to cilj vašeg druženja sa njima? Da li oni vide

i osjećaju da u vama postoji živo otjelovljenje Duha Hristovog? Pokazuje li se da ste svjedoci za Hrista, da pripadate osobitom narodu, revnom za dobra djela? Pokazuje li se da je vaš život vođen božanskim propisom: „Voli Gospoda, svoga Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom i svim svojim umom“ (Matej 22:37), i: „Voli bližnjega kao samoga sebe“ (Matej 19:19)? Govoriti srcima i savješću onih koji se spremaju za propast izvan je moći onog ko se sam sasvim ne potčinjava za Hrista. Ali kuda vaše prefinjeno izražavanje i toplina govora pokazuju da vam je usmjeren interes? {2SM 125.1}

Koji je omiljeni predmet razgovora u tim društvima? Koje teme pobuđuju zanimanje i donose zadovoljstvo? Zar nije zadovoljavanje osjećaja – jedenje i pijenje i traženje zadovoljstva? Hristova prisutnost je nepoznata na tim skupovima. Na Njega se ne obraća nikakva pažnja. Njegovo društvo nije poželjno. Gdje i kad je Bog počastvovan od takvih udruženja? U čemu je duša i najmanje pomognuta? Ako ne utičete na vaše ortake na dobro, zar ne utiču oni na vas na zlo? Neće li to učiniti da ostavite svjetiljku života, Božju Riječ, i dobrovoljno se pomiješate sa ovom klasom društva, i dođete na njihov nivo? Mislite li da ćete naći nešto da zadovoljite glad duše izvan istine i naklonosti Božje? Hoće li oni koji ispovijedaju vjeru u istinu za ovo vrijeme biti u domu u tom duhu, kad Bog nije u svim njihovim mislima? {2SM 126.1}

U istoj prostoriji gdje su ova društva imala svoje skupove, sastajale su se skupštine na bogoslužjenjima. Možete li tokom svetog časa božanske službe zaboraviti scene zabave i gozbe, i udovoljavanja u čaši vina? Sve ovo Bog zapisuje u svojoj knjizi kao neumjerenost. Kako to spojiti sa vječnim realnostima? Da li zaboravljate da je na svim tim skupovima za uživanje prisutan Svjedok, kao na Belšazarovoj gozbi? Kad bi se zavjesa koja nas razdvaja od nevidljivog svijeta mogla povući, ugledali biste Spasitelja ožalošćenog što vidi ljude obuzete zadovoljstvima za stolom, u razgaljenosti i doskočicama, što izbaca Hrista, središte nade svijeta, iz njihovih misli. {2SM 126.2}

Oni koji nijesu u stanju da prave razliku između onog ko služi Bogu i onog ko mu ne služi, mogu biti očarani ovim društvima koja nemaju nikakve veze sa Bogom, ali nijedan ozbiljan hrišćanin ne

može prosperirati u takvoj atmosferi. Životni zrak neba nije tamo. Njegova duša je besplodna, i on se osjeća lišen osvježanja od Svetog Duha kao brda Gilboe rose i kiše. {2SM 126.3}

Ponekad sledbenik Hristov može biti primoran da sticajem okolnosti svjedoči prizorima nesvetog zadovoljstva, ali sa žalošću u srcu. Taj jezik nije jezik Hanana, i dijete Božje nikad neće izabrati takva društva. Kad se nevoljno nađe u društvu koje ne bira, neka se osloni na Boga, i Gospod će ga sačuvati. Ali ne smije žrtvovati svoja načela ni u kom slučaju, kakvo god da je iskušenje. {2SM 127.1}

Nije od Hrista

Hrist nikad neće navesti svoje sledbenike da preuzimaju na sebe zakletve koje će ih ujediniti sa ljudima koji nemaju veze sa Bogom, koji nijesu pod kontrolnim uticajem Njegovog Svetog Duha. Jedini ispravan standard karaktera je sveti zakon Božji, i nemoguće je za onog ko učini taj zakon pravilom vladanja u životu da se ujedini u povjerenju i srdačnom bratstvu sa onima koji se odvrćaju od istine Božje u laž, i koji smatraju autoritet Božji ništavnim. {2SM 127.2}

Između svjetovnog čovjeka i onog ko vjerno služi Bogu nalazi se veliki ponor. Oko najvažnijih predmeta – Boga i istine i vječnosti – njihove misli i sklonosti i osjećanja nijesu saglasni. Jedna klasa se žanje kao pšenica za Božju žitnicu, druga kao kukolj za oganj uništenja. Kako može biti jedinstva namjere ili akcije među njima? {2SM 127.3}

„Preljubnici i preljubnice, zar ne znate da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo s Bogom? Ko god, dakle, želi da bude prijatelj svijetu, postaje Božji neprijatelj“ (Jakov 4:4) {2SM 127.4}

„Niko ne može da služi dvojici gospodara. Jer, ili će jednoga mrzeti, a drugoga voljeti; ili će jednome biti privržen, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i materijalizmu“ (Matej 6:24). {2SM 127.5}

Ali mi se moramo čuvati duha netrpeljivosti i netolerancije. Mi ne smijemo stajati po strani od drugih u duhu koji kao da govori: „Ne približavaj mi se, svetiji sam od tebe.“ Ne zatvarajte se od vaših drugova, već nastojte da im usadite dragocjenu istinu koja je

blagoslovila vaše vlastito srce. Neka se pokaže da je vaša religija religija ljubavi. {2SM 127.6}

„Neka tako vaša svjetlost svjetli pred ljudima, da vide vaša dobra djela i da slave vašeg Oca, koji je na nebesima“ (Matej 5:16). {2SM 128.1}

Ali ako smo hrišćani i imamo Duh Onoga koji je umro da spase ljude iz njihovih grijeha, voljećemo duše naših drugova dovoljno da istrpimo njihova grešna zadovoljstva našim prisustvom i našim uticajem. Mi ne možemo odobriti njihov kurs družeći se s njima, učešćem u njihovim gozbama i njihovim savjetima, gdje Bog ne predsjedava. Takav kurs, toliko udaljen od njihovog dobra, uzrokovao bi samo da posumnjaju u realnost naše religije. Mi bismo bili lažne svjetiljke, vodeći svojim primjerom duše u propast. {2SM 128.2}

Skoro sam čitala o jednom prekrasnom brodu koji je ploveći na svom putu po moru, kad je bila ponoć, uz strašan tresak, udario o stijenu; putnici su se probudili samo da bi vidjeli užas svog beznadežnog stanja, i potonuli sa brodom da više ne ustanu. Čovjek za kormilom je greškom zamijenio svetionik, i stotine duša je bilo u trenutku upozorenja gurnuto u vječnost. Ako ispoljavamo fazu karaktera koja pogrešno predstavlja Hrista, mi predstavljamo lažnu svjetlost, i duše će sigurno biti zavedene našim primjerom. {2SM 128.3}

Opasnost duhovnog opadanja

Hrišćani koji se povezuju sa svjetovnim udruženjima škode sebi i takođe zavode druge. Oni koji se boje Boga ne mogu imati bezbožne za društvo, a sami ostati nepovrijeđeni. U ovim društvima oni dolaze pod uticaj svjetskih načela i običaja, i kroz moć društva i naviku uma postaju sve više usaglašeni sa svjetovnim standardom. Njihova ljubav prema Bogu hladi, i oni nemaju želje za zajednicu sa Njim. Oni postaju duhovno slijepi. Oni ne mogu vidjeti naročitu razliku između prestupnika Božjeg zakona i onih koje se boje Boga i drže Njegove zapovijesti. Oni zovu zlo dobrom, a dobro zlom. Sjaj vječnih realnosti blijedi. Istina im može biti predstavljena na veoma ubjedljiv način, ali oni nijesu gladni hljeba života, ili žedni vode spasenja. Oni piju iz provaljenih cistijerni koje

ne mogu držati vodu. Oh, kako je lako ujedinitivši se sa svijetom prihvatiti njihov duh, oblikovati se prema njihovom viđenju stvari, tako da ne razlikujemo dragocjenost Isusa i istine. I upravo u stepenu u kojem svjetski duh prebiva u našim srcima, on će kontrolisati naš život. {2SM 128.4}

Kad ljudi nijesu pod kontrolom Riječi i Duha Božjeg, oni su zarobljenici Sotone, i ne znamo koliko daleko ih može odvesti u grijeh. Patrijarh Jakov je posmatrao one koji nalaze zadovoljstvo u zlobi. On je vidio kakav bi bio rezultat udruživanja s njima, i u Duhu uzviknuo: „U njihovo društvo moja duša ne ulazi. S njihovim se zborom moje srce ne ujedinjuje“ (1. Mojsijeva 49:6) On je podigao signal opasnosti, da upozori svaku dušu protiv takvog udruživanja. Apostol Pavle ponavlja upozorenje: „I ne učestvujte više s njima u besplodnim djelima tame, već, naprotiv, razotkrivajte ih“ (Efescima 5:11). „Nemojte da zastranite! Zli razgovori kvare dobre navike“ (1. Korinćanima 15:33) {2SM 129.1}

Duša je prevarena kad pokloni povjerenje svjetskoj politici i ljudskim izumima umjesto povjerenja u Gospoda Boga Izraelovog. Može li čovjek naći boljeg vodiča od Gospoda Isusa, boljeg savjetnika u sumnji i iskušenju, bolju zaštitu u opasnosti? Odbaciti mudrost Božju zarad ljudske mudrosti je dušepogubna obmana. {2SM 129.2}

Ako hoćete vidjeti šta će čovjek učiniti kad odbaci uticaj blagodati Božje, pogledajte na onaj prizor u sudskoj dvorani, kad je razjareno mnoštvo, predvođeno jevrejskim sveštenicima i starješinama, bučno tražilo život Sina Božjeg. Pogledajte božanskog Stradalnika pored Barabe, i Pilata koji pita kojeg će da im pusti. Grubi povik koji je odjeknuo od stotina strasnih, sotonski inspirisanih glasova bio je: „Objesi ovoga, a pusti nam Barabu!“ (Luka 23:18) I kad je Pilat opet upitao šta da učini sa Isusom oni su povikali: „Raspni ga, raspni ga!“ (Luka 23:21) {2SM 129.3}

Ljudska priroda tada je ljudska priroda sada. Kad se božanski Lijek koji može spasti i uzdići ljudsku prirodu prezre, isti duh i dalje živi u srcima ljudi, i mi se ne možemo povjeriti njihovom vođstvu i održati našu lojalnost Hristu. {2SM 130.1}

Bog gleda ispod površine

Ova društva, koja nijesu kontrolisana ljubavlju i strahom Božjim, neće se naći istinita i prava prema čovjeku. Mnoge njihove transakcije suprotne su pravdi i pravičnosti. Onaj ko je toliko čistih očiju da vidi zlo neće, ne može, biti stranka u mnogim stvarima koje se dešavaju u tim društvima. Vaša vlastita savjest nosiće svjedočanstvo u istinitost onog što govorim. Talenat i vještina i moć dovitljivosti s kojima je Bog obdario čovjeka su, u tim društvima, često izopačeni u instrumente okrutnosti, bezakonja, sebičnosti u obmanjivanju svojih bližnjih. {2SM 130.2}

Naravno sve ovo poriču članovi tih tijela. Ali Bog gleda ispod ugodne, privlačne spoljašnosti, na tajne, prikrivene motive i stvarni rad društva. Dok neka od njih tvrde da su Riječ Božju u izvjesnom smislu učinili osnovom svoje organizacije, oni se udaljavaju od načela pravednosti. Zakletve koje se nameću u nekim od ovih redova zahtijevaju uzimanje ljudskog života kad se otkriju tajne reda. Članovi se takođe zavjetuju, pod izvjesnim okolnostima, da brišu krivicu zaslužene kazne. Prema onima koji rade protiv reda, od njih se zahtijeva da slijede kurs koji uopšte nije u skladu sa zakonom Božjim. {2SM 130.3}

Mi ne možemo skretati od istine, mi ne možemo odstupiti od ispravnih načela, bez napuštanja Onog koji je naša snaga, naše pravednosti i našeg posvećenja. Mi trebamo biti čvrsto ukorijenjeni u ubjeđenju da što god nas u bilo kojem smislu odvraća od istine i pravde u našem udruživanju i partnerstvu sa ljudima, ne može nam biti od koristi i veoma obeščaćuje Boga. Svaka vrsta obmane ili povlađivanja grijehu Njemu je gnusna. {2SM 130.4}

Malverzacija prožima ova tajna udruženja, i niko se ne može povezati sa njima i biti slobodan čovjek pred Bogom i nebom. Moralna priroda se upropašćava onim što Bog proglašava nepravednim, što je suprotno Njegovoj volji i Njegovim zapovijestima. Onaj ko ispovijeda da voli Boga, može u ovim društvima biti postavljen na položaje koji se nazivaju časnim, ali u očima Božjim on kalja svoju čast kao hrišćanin i sve više se odvaja od načela pravednosti i istinske svetosti. On izopačuje svoje moći, koje su kupljene krvlju Isusovom. On prodaje svoju dušu za ništa. {2SM 131.1}

U otkrivenju Njegovih pravednih sudova, Bog će razbiti sva ova udruženja; i kad sud sjedne i knjige se otvore, otkriće se nehri-stolikost cijele konfederacije. Oni koji biraju da se ujedine sa ovim tajnim društvima odaju počast idolima nesvjesnim i nemoćnim da blagoslove i spasu dušu koliko i bogovi Indusa. {2SM 131.2}

Ova društva nude neke prednosti koje sa ljudske tačke gledišta izgledaju kao veliki blagoslovi, ali nije tako kad se prosude Gospodnjim mjerilom. Iza prividnih prednosti su prikriveni satanski posrednici. Što je veći prihod koji se sliva u kasu, veće je i dublje zlo. Bezbožni dobitak koji je obogatio ova društva, kad bi se ispratio u svim svojim pravicima, pokazao bi se kao prokletstvo. Riječi koje je Elifas izgovorio Jovu su istinite u pogledu ovih društava: „Ja sam vidio kako lud pušta korjene, ali odmah sam prokleo njegovo prebivalište“ (Jov 5:3). Ona su sotonska zamka, njegova mreža za lovljenje duša. {2SM 131.3}

Pitanje lojalnosti Bogu

Svijet odobrava i uzdiže jako puno stvari koje su uvreda Svecu Izraelovom. Činilo se minorno to što se Eva udaljila od određenih zabrana i učinila ono što je On rekao da ne čini, i za Adama koji je slijedio njen primjer; ali upravo to je bilo ono što je planirao arhi varalica da uništi duše ljude navodeći ih slijede svoje vlastite zamisli umjesto otkrivene volje Božje. Tako se i u ovim društvima načela drže da uvedu ljude pod obmanjivačku silu Sotone, odvođeći ih sa sigurnih staza u pobunu protiv Boga i nepoštovanje Njegovog svetog standarda pravednosti. „Bdite i molite se, da ne dođete u iskušenje“ (Marko 14:38), je često ponavljani nalog našeg Gospoda. Stražite, stražite sa marljivošću i brigom, da ne bi Sotona uspio u hvatanju u zamku duša onih za koje je Hrist platio otkupninu svojom vlastitom krvlju. {2SM 131.4}

Bog poziva vas koji hoćete da budete Njegova djeca da djelujete kao pod božanskim okom, da prihvatite sveti standard pravednosti. Njegova pravda i Njegova istina su načela koja se trebaju ustanoviti u svakoj duši. Onaj ko sačuva svoj integritet prema Bogu, biće prav prema ljudima. Nijedan čovjek koji istinski voli Boga neće, zarad mita u zlatu ili srebru, ili časti, ili nekog drugog

zemaljskog preimućstva, izložiti svoju dušu iskušenju. „Zaista, šta vredi čovjeku da dobije cio svijet, a izgubi dušu? Jer, šta čovjek može dati u zamjenu za svoju dušu?“ (Marko 8:36,37). {2SM 132.1}

Hrišćani moraju prekinuti svaku vezu koja ih veže za ove tajne redove koji nijesu pod kontrolom Božjom. Oni ne mogu biti lojalni ovim organizacijama i lojalni Bogu. Ili se mora prekinuti veza sa tim tijelima ili ćete se tješnje saobraziti, a kao rezultat će doći potpunije ujedinjenje sa njima i prekid veza koje imate sa onima koji vole i boje se Boga. Hrišćanin će napustiti ono što je zapreka njegovoj duhovnosti, koliko god velika bila ta žrtva. Bolje je izgubiti novac, i sam život, nego ugroziti vitalne interese duše. {2SM 132.2}

Upravitelji Božji

Vi koji ste se povezali sa ovim tajnim društvima polažete povjerenje na oslonac koji će se razbiti u komade; vi ne vjerujete u Gospoda Boga Izraelovog, marljivo istražujući da upoznate Njegovu volju i slijedite Njegov put. Kad investirate novac u ove organizacije, činite to u nadi da se opskrbite za budućnost. Poklanjate im vrijeme i ideje i rad i novac, dok se djelo Hristovo zanemaruje. Svaki dolar uplaćen ovim organizacijama je odvratanje od Božjeg djela jednako kao da potone u okean. Ali nije li vam taj kapital povjeren od Boga za upotrebu u Njegovoj službi, za spasenje vaših bližnjih? Svojim ulaganjem tamo gdje se ne proslavlja Bog ili koristi ljudima, vi ponavljate grijeh lijenog sluga koji je sakrio Gospodnji talenat u zemlju. {2SM 132.3}

Gospod nije povjerio nevjernom sluzi veliki kapital, već samo jedan talent. Taj jedan talent čovjek nije uložio za Božji interes; on ga je sakrio u zemlju, žaleći se da je Gospod težak Gospodar, da žanje gdje nije sijao, i ubira gdje nije vijao. Sebičnost koju je pokazao, i žalbe koje je uputio, kao da Bog zahtijeva od njega nešto na šta nema pravo, pokazali su da on ne poznaje Boga, ili Isusa Hrista, kojeg je On poslao. Sve što je posjedovao bilo je Gospodnje vlasništvo, a njemu povjereno da ga koristi za Gospoda. Izjavom „Uplašio sam se pa sam otišao i sakrio tvoj talant u zemlju.

Evo, uzmi svoje,“ on je priznao da je talent bio od Boga. {2SM 133.1}

I šta je kazao Gospod? „Zli i lijeni slugo! Znaš da žanjem gdje nisam posijao i skupljam tamo gdje nisam vijao“ (Matej 25:26). Ovdje On ponavlja riječi sluga, ne kao priznanje njihove istinitosti, već da pokaže, čak i prema njegovoj vlastitoj računici, šta je sluga trebao da učini. Gospod zapravo kaže: „Nijesi uložio nikakav napor da trguješ sa Mojim povjerenim kapitalom, da ga stekneš i uvećaš na promociju Moje slave na zemlji.“ „Zato je trebalo da moj novac odneseš mjenjačima i ja bih, kada dođem, uzeo svoje s kamatom. Stoga mu oduzmete talant i dajte onom koji ima deset talanata. Jer, onom ko ima, daće se još pa će imati u izobilju; a onom ko nema, oduzeće se i ono što ima. Zato ovog beskorisnog slugu izbacite napolje u tamu“ (Matej 25:27-30). Svakoj duši kojoj je svjetlost istine došla data je ova pouka. {2SM 133.2}

Nikad ne smijemo zaboraviti da nas je Bog stavio na probu u ovom svijetu, da odredi našu podobnost za budući život. Niko ne može ući na nebo čiji karakter je ukaljan prljavštinom sebičnosti. Stoga nas Bog ovdje testira povjeravajući nam zemaljske posjede, kako bi se kroz njihovu upotrebu pokazalo da li nam se mogu povjeriti vječna blaga. Samo ako se samopožrtvovani život Hristov odražava u našem životu možemo biti u skladu sa nebom i podešni da uđemo tamo. {2SM 134.1}

Gdje stavljamo naše blago?

Ali veliki predmet i ambicija svijeta je kako steći materijalne, zemaljske prednosti, na uštrb duhovnog dobra. Tako je sa nekim članovima crkve. Kad na kraju budu pozvani da polože račun Bogu, neće samo biti postidjeni već i zaprepašćeni kako nijesu prepoznali istinska blaga, i nijesu ulagali u riznicu na nebu. Oni su položili svoje darove i prinose neprijateljima istine, očekujući da dođe vrijeme u ovom životu kad će primiti povraćaj za ono što su uložili. Oni mogu povjeravati svoja sredstva tajnim društvima, ali kad je djelo Božje u potrebi za sredstvima koja je On povjerio svojim ljudskim posrednicima, oni ne pokazuju interes, oni to ne smatraju darom koji im je Gospod priuštio. Oni su zaslijepljeni od boga

ovog svijeta. {2SM 134.2}

Oni govore: „Nemam ništa da dam ovom preduzeću, jer neću ništa primiti zauzvrat. Plaćanjem loži, obezbjeđujem se za budućnost, a, pored toga, moram podnijeti svoj dio troška za zabave koje zadovoljavaju moj ukus. Ne mogu ostaviti ova uživanja. Zašto crkva očekuje od mene pomoć u ispunjavanju ovih periodičnih zahtjeva? 'Gospodaru, znam da si prijek čovjek. Žanješ gdje nisi posijao i skupljaš gdje nisi vijao. Uplašio sam se pa sam otišao i sakrio tvoj talant u zemlju' (Matej 25:24,25), očekujući da će posle izvjesnog vremena biti koristi od njega.“ {2SM 134.3}

Spasitelj nam nalaže: „Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje moljci i rđa nagriza, i gdje lopovi provaljuju i krađu. Nego, zgrćite sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne nagriza, i gdje lopovi ne provaljuju i ne krađu. Jer, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce“ (Matej 6:19-21). {2SM 135.1}

Mnogi polažu svoje blago u ova tajna društva, i zar ne možemo vidjeti da je njihovo srce tamo? Koliko god moćni bili dokazi za istinu, malo po malo ona gubi svoj sjaj, gubi silu, nebo blijedi iz uma, vječna težina slave, dara Božjeg za život poslušnosti, djeluje kao stvar nevrijedna pomena u poređenju sa pretpostavljenim benefitima koji će se ostvariti u polaganju zemaljskog blaga. Duše čeznu za hlebom i vodom života; ali šta predstavlja to onome čije srce pripada ovom svijetu? Mnogo više čovjek govori svojim djelima nego riječima: „Ne mogu napustiti svoje interese u ovim zemaljskim riznicama, da osiguram ono što je vječno. Život koji dolazi je predaleko da račun na njega. Biram zemaljska dobra, i izbjeći ću rizik u budućnosti. Bog je dobar i milostiv.“ Lenjivi slugo! Tvoj dio je izvjesno određen sa licemjerima i nevjernicima dok nastavljaš slijediti ovaj kurs. Očaranost klubom, večerama i svjetovnim društvom, vodi, kao na Belšazarovoj gozbi, zaboravljanju Boga i obeščaćivanju Njegovog imena. {2SM 135.2}

Hoćete li saradivati sa Bogom?

Postoji sljepilo ljudskih umova koje je voljno. Isus je rekao: „Jer, otvrdnulo je srce ovog naroda, ušima jedva čuju i oči su zatvorili. Inače bi očima vidjeli, ušima čuli, srcem razumjeli i obratili

se, i ja ih izliječio“ (Matej 13:15). Djelo Božje na spasavanju ljudi je djelo od vrhunske važnosti koje se mora sprovesti u našem svijetu; ali mnogi ovo ne vide jer je njihov interes više sa redovima neprijatelja nego sa lojalnim vojnicima Hristovim. Oni ne uviđaju neophodnost saradnje ljudskog i božanskog posredništva. Gospod nam je naložio: „Radite na svom spasenju sa strahom i drhtanjem. Jer je Bog koji čini u vama da hoćete i radite kako je njemu ugodno“ (Filipljanima 2:12,13). Ovo je plan koji nam je Bog otkrio da nas vodi u svim planovima i svrhama života. Ali dok se ljudi mole: „neka dođe Carstvo tvoje, neka bude volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji“ (Matej 6:10), mnogi odbacuju baš ona sredstva kojima će Bog uspostaviti svoje carstvo. {2SM 135.3}

Kad bi bili voljni da sve smatraju samo gubitkom kako bi Hrista dobili, njihove oči bi se otvorile da vide stvari kakve zaista jesu. Tada bi se okrenuli od zemaljskih privlačnosti ka nebeskim. Tada bi vidjeli pravu prirodu svjetskih, sebičnih zadovoljstava koja sada vrednuju tako visoko, i stvari koje su im sada toliko drage bi napustili. {2SM 136.1}

Cijelo nebo gleda na vas koji tvrdite da vjerujete u najsvetiju istinu ikad povjerenu smrtnicima. Anđeli čekaju sa čežnjivom željom da sarađuju sa vama u radu na spasenju duša. Hoćete li odbiti ovaj nebeski savez da biste održali vašu vezu sa društvom gdje se Bog ne proslavlja, gdje se gaze Njegove zapovijesti? Kako će vam se istina ikad približiti ako drugi osjećaju tako mali interes za njen napredak, kao što neki od vas pokazuju? Djelo Božje traži našu pomoć, kako bi se moglo uspostaviti na valjanoj osnovi, i da bi se istina mogla nositi u nova polja, onima koji su spremni da propadnu. Možete li vi koji tvrdite da ste sinovi Božji odbiti pomoć u ovom djelu? Hoćete li, da biste primili zemaljsko zauzvrat, povući svoja sredstva iz riznice Božje i dopustiti da Njegovo djelo bude sramno zapostavljeno? Žalosno je razmatrati šta se moglo postići u spasavanju duša da su srce i služba svih koji ispovijedaju vjeru u istinu bili nepodijeljeno predati Bogu. Posao je nemarno obavljen. Da se svoje ja sakrilo u Hristu, grešnici su mogli, kroz mudre, dovitljive metode, dobiti istinu, i danas biti u saradnji sa Bogom. {2SM 136.2}

Sada, prije nego dođe vrijeme kad morate položiti račun pred

Bogom, podstičem vas da poslušate Njegovu riječ: „Zgrčite sebi blago na nebu“ (Matej 6:20; Luka 12:33), ne u tajnim društvima. Imajte u vidu da postoji samo jedan Vlasnik u univerzumu, i da svaki čovjek, sa svojim vremenom, svojim razumom, svojim resursima, pripada Onome koji je platio otkup za dušu. Bog polaže pravo na stalnu službu i najvišu privrženost. Božja volja, a ne vaše zadovoljstvo, mora biti vaš kriterijum. I premda se vaše blagostanje može sporije akumulirati, vi polažete blago na nebu. Ko je iz crkve odlučan da održava svoju duhovnost? Ko će razviti iskustvo koje otkriva hrišćanski žar, postojanu energiju? Ko, kao Isus, neće izneveriti niti biti obeshrabren, ne u grabljenju sredstava za službu sebi, već u radu zajedno sa Bogom? {2SM 137.1}

Svi koji streme za krunom vječnog života biće kušani kao što je bio njihov Gospodar prije njih. Njemu su ponuđena carstva ovog svijeta ako ukaže poštovanje Sotoni. Da je Isus popustio ovom iskušenju, svijet bi zauvijek potpao pod zlim. Ali, hvala Bogu, Njegovo božanstvo je zablistalo kroz čovječnost. On je učinio ono što svako ljudsko biće može učiniti u imenu i snazi Isusovoj. On je rekao: „Odlazi, Sotono! Jer, zapisano je: ‘Klanjaj se Gospodu, svome Bogu, i njemu jedinom služi’“ (Matej 4:10). Ako na ovaj način dočekate iskušenje, Sotona će vas ostaviti, kao što je ostavio Hrista, i anđeli će vam služiti, kao što su služili Njemu. {2SM 137.2}

Onima koji razmišljaju i govore o velikim prednostima koja će steći putem svjetskih udruženja, Gospod objavljuje preko proroka Malahije: {2SM 137.3}

„Teške su bile vaše riječi protiv mene,‘ kaže Gospod. A vi kažete: ‘Šta smo mi to jedan drugome govorili protiv tebe?’ Rekli ste: ‘Uzaludno je služiti Bogu. Kakva je korist od toga što izvršavamo ono što smo mu dužni i što hodimo žalosni pred Gospodom nad vojskama? Sada ohole nazivamo srećnima. I napreduju oni koji zlo čine. Iskušavaju Boga i prolaze nekažnjeno’“ (Malahija 3:13-15) Ovo su misli mnogih, iako riječi nijesu izgovorene. {2SM 138.1}

„Tada su oni koji se boje Gospoda razgovarali jedan s drugim, svaki sa svojim bližnjim, i Gospod je pazio i slušao. I pred njim se napisala knjiga sjećanja za one koji se boje Gospoda i koji razmiš-

ljaju o njegovom imenu. 'Oni će biti moji,' kaže Gospod nad vojskama, 'onog dana kad ih učinim svojim dragocjenim vlasništvom. I biću milostiv kao što je čovjek milostiv svom sinu koji mu služi. I opet ćete vidjeti razliku između pravednog i zlog, između onog ko služi Bogu i onog ko mu ne služi.' 'Jer gle, dolazi dan koji gori kao peć, i svi oholi i svi koji zlo čine postaće kao strnjika. I proždrijeće ih dan koji dolazi,' kaže Gospod nad vojskama, 'i neće im ostaviti ni korjena ni grane'" (Malahija 3:16 do 4:1). {2SM 138.2}

Ovo su ljudi koji su prema prosuđivanju u svijetu veoma privilegovani; ali dolazi vrijeme kad će se djeca Božja prepoznati kao oni koji su počastvovani od Boga jer su Ga slavili. {2SM 138.3}

„Vidite kakvu nam je ljubav pokazao Otac, da se zovemo deca Božja, što i jesmo. Zato nas svijet ne poznaje, jer nije upoznao njega. Ljubazni, sada smo djeca Božja, ali se još nije pokazalo šta ćemo biti. Znamo da ćemo, kad se on pokaže, biti poput njega, jer ćemo ga vidjeti upravo onakvog kakav jeste. I svako ko polaže ovu nadu u njega, čisti se kao što je on čist“ (1. Jovanova 3:1-3). {2SM 138.4}

Bolji put

Dok su zemaljska čast i bogatstvo i moć veliki ciljevi ambicije ljudi ovog svijeta, Gospod ukazuje na nešto vrednije od naših najvećih aspiracija: {2SM 138.5}

„Ovako kaže Gospod: 'Neka se mudar čovjek ne hvali svojom mudrošću. Neka se snažan čovjek ne hvali svojom snagom. Neka se bogat čovjek ne hvali svojim bogatstvom. Ko se hvali, neka se hvali time što je razborit i što mene poznaje, što zna da sam ja Gospod i da pokazujem dobrotu, pravdu i pravednost na zemlji, jer mi je to milo', govori Gospod. 'Evo, dolaze dani', govori Gospod, 'kada ću pozvati na odgovornost sve koji su obrezani, ali su ipak u neobrezanju'" (Jeremija 9:23-25) {2SM 139.1}

„Jer u Pismu stoji: 'Gle! Postavljam na Cionu kamen izabran, ugaoni temeljac, dragocjeni kamen. Niko ko njega vjeruje neće se osramotiti.' Vama je, dakle, dragocjen, jer vjerujete, ali onima koji ne vjeruju, isti onaj kamen koji su graditelji odbacili postao je ugaoni kamen, i kamen spoticanja i stijena posrtanja.' Oni se spotiču jer su neposlušni Božjoj riječi. Za to su i bili određeni. Ali vi ste

izabrani rod, carsko sveštenstvo, svet narod, narod koji je Božje vlasništvo, da biste objavljivali vrli ne onoga koji vas je iz tame pozvao u svoju čudesnu svjetlost“ (1. Petrova 2:6-9) {2SM 139.2}

„Zato opašite bokove uma svojega, budite trezveni! Uzdajte se u blagodat koja vam se donosi u otkrivenju Isusa Hrista. Kao poslušna djeca, nemojte da vas i dalje oblikuju želje koje ste imali dok ste bili u neznanju, nego, kao što je svet Onaj koji vas je pozvao, budite i vi sveti u svemu življenju, jer je zapisano: ‘Budite sveti, jer sam ja svet!’ Osim toga, ako nazivate Ocem onog koji nepristrano sudi svakome po njegovim djelima, živite bogobojazno dok boravite u tuđini. Jer znate da niste nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, izbavljeni od svog ispraznog načina života koji ste naslijedili od svojih praočeva, nego dragocjenom Hristovom krvlju, koja je poput krvi nevinog i čistog jagnjeta“ (1. Petrova 1:13-19).¹ {2SM 139.3}

Ne mogu primiti pečat Božji

Oni koji stoje pod krvlju uprskanom zastavom Princa Emanuela ne mogu biti ujedinjeni sa Slobodnim zidarima ili sa nekom tajnom organizacijom. Pečat živog Boga neće biti stavljen na nikoga ko održava takve veze nakon što je svjetlost istine zasjala na njegovom putu. Hrist nije podijeljen, a hrišćani ne mogu služiti Bogu i materijalizmu. Gospod kaže: ‘Zato izadite između njih i odvojte se’, govori Gospod, ‘i ne dotičite se nečistote i ja ću vas primiti.’ ‘I biću vam otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri,’ govori Gospod Svemoćni“ (2. Korinćanima 6:17,18). – Pismo 21, 1893. {2SM 140.1}²

Prevod sa engleskog i priprema materijala:
Institut za religijska istraživanja 2017
www.religija.me

¹ Pamflet objavljen 1893. godine, „Mogu li hrišćani biti članovi tajnih društava?“

² Elen Vajt, Odabrane poruke, Knjiga 2 (1958), Odjeljak 3 – Nesmotrena udruživanja.